

80677/2022/KHK

KLKHK-21679/DS/2022-3

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-21679/DS/2022-3 RK

VYŘIZUJE: Mgr. Renata Kořínková Černá

ODBOR | ODDĚLENÍ: Doprava a SH / Oddělení dopravy,

LINKA | MOBIL: 607 053 115

E-MAIL: rkorinkovacerna@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 27.7.2022

Počet listů: 4

Počet příloh: 0 / listů: 0

Počet svazků: 0

Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/10

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), za použití § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), jako příslušný odvolací orgán, projednal podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) odvolání, které podal

(dále jen „podatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem č.j. MUDK-ODS/47205-2022/hrk 25771-2021, ze dne 18.5.2022.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání ze spáchání přestupku dle §125c odst. 1 písm. i) bod 1, bod 2, písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterých se dopustil tím, že dne 27.07.2021 v 17:09 hod., na parkovišti u OD TESCO na nábřeží Benešovo v obci Dvůr Králové nad Labem, okr. Trutnov, jako řidič osobního motorového vozidla Audi, registrační značky , způsobil dopravní nehodu tím, že se nechoval ukázněně a ohleduplně, aby svým jednáním neohrožoval majetek jiných osob ani svůj vlastní a při zajištění na kolmé parkovací místo před vchodem do OD, narazil přední pravou částí vozidla Audi do zadní levé části zaparkovaného vozidla Mazda, registrační značky (vlastník),

Za přestupky mu byl podle § 35 písm. b) a § 46, § 88 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu, uložen správní trest, pokuta ve výši 2 500 Kč, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci . Současně mu byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, ve výši 1 000 Kč, splatné do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pokutu a náklady řízení lze hradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje jako odvolací správní orgán po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání rozhodl dle § 90 odst. 5 správního řádu

takto:

rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem č.j. MUDK-ODS/47205-2022/hrk 25771-2021, ze dne 18.5.2022, se potvrzuje a odvolání se zamítá.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu „*fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jiným jednáním než které je uvedeno pod písmeny a) až j) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II. tohoto zákona*“, přestupku dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu „*fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo a při dopravní nehodě v rozporu s § 47 odst. 2 písm. a) neprodleně nezastaví vozidlo*“ přestupku dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 3 zákona o silničním provozu.

Svým jednáním odvolatel porušil ustanovení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu „*při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní*“, § 16 „*řidič, který při objíždění vozidla, jež zastavilo nebo stojí, nebo při objíždění překážky provozu na pozemních komunikacích anebo chodce vybočuje ze směru své jízdy, nesmí ohrozit ani omezit protijedoucí řidiče a ohrozit ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích. Přitom musí dávat znamení o změně směru jízdy*“, § 47 odst. 2 písm. a) „*řidič, který měl účast na dopravní nehodě, je povinen neprodleně zastavit vozidlo*“, § 47 odst. 3 písm. b) „*účastníci dopravní nehody jsou povinni oznámit, v případech stanovených tímto zákonem, nehodu policii, ...*“, a § 47 odst. 5 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích „*povinnost podle odstavce 4 platí i v případě, kdy při dopravní nehodě dojde k hmotné škodě na majetku třetí osoby, s výjimkou škody na vozidle, jehož řidič má účast na dopravní nehodě nebo škody na věci přepravované v tomto vozidle*“.

II.

Argumenty a námitky obsažené v odvolání

Proti rozhodnutí podal odvolatel dne 2.6.2022 odvolání, ve kterém uvádí, že jak již uvedl ve svém výslechu není si vědom toho, že by svým vozidlem při parkování narazil do jiného vozidla. V takovém případě by situaci samozřejmě řešil. Dále uvedl, že neexistují žádné důkazy svědčící o tom, že by škodu na vozidle Mazda způsobil on, neboť z videozáznamu není náraz do vozidla Mazda patrný. Rovněž nebyly nalezeny žádné stopy po nehodě na vozidle Audi. Odpovědnost za přestupek mu přitom musí být jednoznačně prokázána, k čemuž v daném případě nedošlo. Vzhledem k celé řadě pochybností a rozporů, které byly provedeným dokazováním zjištěny nelze v souladu se zásadou „in dubio pro reo“ dospět k závěru o jeho vině ve vztahu k projednávanému skutku.

Navrhuje, aby rozhodnutí bylo nadřízeným orgánem zrušeno a řízení zastaveno.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle § 88 odst. 1 správního řádu, neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30-ti dnů ode dne doručení odvolání. Odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 2.6.2022, nadřízenému správnímu orgánu byl spisový materiál včetně stanoviska doručen dne 10.6.2022.

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) odvolateli prostřednictvím poštovního úřadu dne 20.5.2022, odvolání bylo podáno dne 1.6.2022, tedy v zákonné lhůtě.

Dle § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Odvolací správní orgán přezkoumal správnost celého řízení a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při řešení tohoto přestupku postupoval dle § 3 správního řádu, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.

Dle § 73 zákona o odpovědnosti za přestupky, má-li orgán Policie České republiky nebo Vojenské policie (dále jen "orgán policie") nebo jiný správní orgán důvodné podezření, že byl spáchán přestupek, a není-li sám příslušný k jeho projednání, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu příslušnému správnímu orgánu. Dle § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, správní orgán zahájí řízení o každém přestupku, který zjistí, a postupuje v řízení z moci úřední. V daném případě se stalo podkladem pro zahájení řízení o přestupku oznámení orgánu Policie ČR, dopravního inspektorátu Trutnov č.j. KRPH-69816/PŘ-2021-051006. Ve spisovém materiálu je oznámení přestupku, protokol o nehodě v silničním provozu, doplnění změny v Protokolu o nehodě v silničním provozu, úřední záznam, plánek místa dopravní nehody, fotodokumentace a CD nosič. Správní orgán I. stupně doplnil spisový materiál o protokol o ústním jednání, EKŘ a o kartu vozidla.

Písemností ze dne 7.9.2021 správní orgán I. stupně vyrozuměl potencionální poškozenou ohledně uplatnění nároku na náhradu škody v řízení o přestupku. Dne 11.11.2021 obdržel žádost o zaslání informace pojišťovny Uniqa.

Dne 26.11.2021 správní orgán I. stupně vypravil příkaz, který byl doručen odvolateli prostřednictvím poštovního úřadu dne 2.12.2021. Dne 9.12.2021 byl podán odpor.

Písemností ze dne 14.12.2021 správní orgán I. stupně předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 17.1.2021 včetně řádného poučení. Písemností ze dne 20.1.2022 ho pak předvolal k ústnímu jednání na den 17.2.2022 včetně řádného poučení. Písemnost byla doručena odvolateli prostřednictvím poštovního úřadu dne 24.1.2022.

Dne 17.2.2022 proběhlo ústní jednání za přítomnosti odvolatele. O tomto byl řádně sepsán protokol.

Písemností ze dne 18.2.2022 byl odvolatel předvolán k odročenému jednání na den 14.3.2022. Písemnost byla doručena odvolateli prostřednictvím poštovního úřadu dne 21.2.2022. Zároveň byli k tomu jednání předvoláni policisté, kteří prováděli šetření dopravní dne 27.7.2021. Dne 14.3.2022 proběhlo ústní jednání včetně výslechu svědků, o tomto byly řádně sepsány protokoly.

Dne 18.5.2022 bylo vypraveno rozhodnutí, které bylo doručeno odvolateli prostřednictvím poštovního úřadu dne 20.5.2022. Dne 2.6.2022 bylo podáno odvolání.

Úkolem odvolacího orgánu bylo posoudit, zda správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí. Odvolací orgán dále zkoumal, zda dokazování provedl správní orgán v souladu se zákonem a zda závěry, k nimž dospěl a které vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí, mají oporu v provedených důkazech. Úkolem bylo tedy posoudit, zda vyslovený právní závěr má oporu ve zjištěném skutkovém stavu, tedy ve výsledku provedeného dokazování. Odpovědnost za přestupkové jednání je dovozována z důkazů, které tvoří ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybnuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Logická a ničím nenarušovaná soustava vzájemně se doplňujících nepřímých důkazů spolehlivě prokazuje všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku, nad vši rozumnou pochybnost, že se přestupkové jednání, jak je popsáno výše odvolatel dopustil a měl by být tedy za přestupky postižen. V nyní posuzované věci je nutno již na tomto místě uvést, že správní orgán shromáždil důkazy proti odvolateli, přičemž závěr jimi dovozovaný je v souladu s podstatnou částí jimi provedeného dokazování.

Odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že protiprávní jednání odvolatele lze považovat, dle výčtu provedených důkazů, za zcela prokázané.

Dle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Odvolací orgán se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že odvolatel jednal z nedbalosti vědomé a jejím následným odůvodněním v napadeném rozhodnutí na str. 5.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání obviněného bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem, ale také, zda je naplněna otázka zavinění, jakož i naplnění předpokladů pro uložení správního trestu a jeho výše. K odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění

z nedbalosti (§ 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) a zájem společnosti na dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích upravených zákonem, který byl jednáním obviněného porušen, je zřejmý. Ustanovení § 125c zákona o provozu na pozemních komunikacích, definuje přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Ve spisovém materiálu Městského úřadu Nový Bydžov sp. zn. 3355/2021, jsou důkazní materiály zaznamenávající skutečnost, že se obviněný dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 a bod 3 zákona o silničním provozu, přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

Z definice přestupku dle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že přestupek je tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Formálními znaky přestupku rozumíme jednak obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost, zavinění), a dále typové znaky, tj. znaky skutkové podstaty, které jednotlivé přestupky charakterizují a umožňují je i navzájem odlišit. Materiální znak přestupku je jeho společenská škodlivost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Stupeň společenské škodlivosti je nutno posoudit u každého případu zvlášť, je dán konkrétními okolnostmi daného případu. Má-li být konkrétní jednání označeno jako přestupek, musí být naplněny zároveň jak materiální, tak i formální znaky dotyčného přestupku.

Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno. Zákon o odpovědnosti za přestupky, jako celek, v obecné rovině, chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Ve shodě s doktrínou je však třeba rozlišit mezi dvěma základními formami následku, a to ohrožovacím a poruchovým. Prvně jmenovaný následek v podstatě znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí, druhý pak představuje již přímý zásah tohoto objektu. Skutkové podstaty přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění, v běžně se vyskytujících případech, bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má výraznou funkci preventivní a v něm stanovené povinnosti nejsou snůškou bezvýznamných povinností, neboť pro bezpečnost silničního provozu mají zásadní význam. To lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat a ne porušovat. Předmětná skutková podstata je svojí povahou skutkovou podstatou zakazující a současně odkazující na konkrétní případ zákazu v zákoně o silničním provozu, pro jejíž naplnění je podstatné, že došlo k ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a to zákonem předvídaným jednáním jako takovým. Určuje-li tedy např. § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, že řidič, který měl účast na dopravní nehodě, je povinen neprodleně zastavit vozidlo, § 47 odst. 3 písm. b) že účastníci dopravní nehody jsou povinni oznámit, v případech stanovených tímto zákonem, nehodu policii a § 47 odst. 5 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích že povinnost podle odstavce 4 platí i v případě, kdy při dopravní nehodě dojde k hmotné škodě na majetku třetí osoby, s výjimkou škody na vozidle, jehož řidič má účast na dopravní nehodě nebo škody na věci přepravované v tomto vozidle, pak ten, kdo tak nečiní, porušuje zákon.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolatel naplnil svým jednáním všechny znaky přestupku a odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, uvedenou

v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K výši uložené pokuty, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně se při rozhodování o sankci a o její výměře musí řídit určitými zásadami. Především se jedná o dodržování dvou základních principů: principu zákonnosti a principu individualizace (ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo, jedná-li se o občanská práva nebo závazky nebo trestní obvinění proti němu, aby tato věc byla spravedlivě, veřejně v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem – tzv. právo na spravedlivý proces. Z uvedených zásad vyplývá i judikatura Evropského soudu pro lidská práva.). Druh a intenzita správního trestu musí být v každém konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem zvláštnostem projednávaného přestupku. Současně se musí správní orgán řídit všemi pravidly pro ukládání správních trestů, které vyplývají ze zvláštní části zákona o silničním provozu týkající se konkrétního přestupku. Řádné odůvodnění ukládaného správního trestu je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Správní orgán je povinen se při svých úvahách o konkrétním správním trestu srozumitelně a jednoznačně formulovat východiska, které jej ke stanovení konkrétního správního trestu vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše např. pokuty bylo následně přezkoumatelné (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2004, čj. 7 As 43/2004 – 51, dostupný na <http://www.nssoud.cz>).

Z judikatury Nejvyššího správního soudu v této souvislosti vyplývá, že „jakkoli má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování“ (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, čj. 8 As 5/2005 - 53, dostupný na <http://www.nssoud.cz>).

Mezi tyto principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolávají i jeho přesvědčivost. Výše uložené sankce tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková její výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.

Správní trest je uložen v souladu s § 125c odst. 5 písm. f). Za předmětný přestupek (§ 125c odst. 1 písm. e) bod 1, e) bod 3 zákona o silničním provozu) se s odkazem na § 41 odst. 1 zákona o silničním provozu, uloží pokuta od 2500 Kč do 5000 Kč. Odvolateli byla uložena pokuta ve výši 3500 Kč, tedy nad spodní hranici zákonného rozpětí. Z výše uvedeného je patrné, že požadavek nezbytného zmocnění k uložení tohoto typu sankce byl v daném případě splněn. Odstavec 9 § 125c pak uvádí, že od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. V daném případě nemohl správní orgán postupovat jinak, než jak mu ukládá zákon. Odůvodnění výše trestu uvedené na str. 5-6 napadeného rozhodnutí považuje odvolací správní orgán na dostatečné.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu, k tomu odvolací orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech, nebo byli přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000,- Kč. Odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby výši paušální částky snížil, a proto byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

K námitkám odvolatele odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán I. stupně disponoval dostatečnými důkazy, kteří tvoří ucelený řetězec, aby byl odvolatel uznán vinným ze spáchání

přestupku, které mu byly kladeny za vinu. Jedná se o kompletní spisový materiál Policie ČR, videozáznam a výslechy policistů, kteří prováděli šetření dopravní nehody dne 27.7.2022.

V. Závěr

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán považuje napadené rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným, (a ničím nevyvráceným) skutečnostem. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.

z p. Mgr. Renata Kořínková Černá
Odborná referentka oddělení dopravy

Rozdělovník:

1x

*1x správní orgán I. stupně – Městský úřad Dvůr Králové nad Labem
1x odvolací orgán*